

יום שבת, שמחת תורה, 7:55 בבוקר: אזעקות ואני כותבת לך בווטסאפ מתל אביב: מרסלוש איך אתם?

ואת עונה, ומוסיפה כל פעם שורה:

פחד אלהים!!! מסוגרים בממדים. חדירה בבארי. יריות ליד הבית. חדירה...

אני: ליבי איתך. תשמרו על עצמכם. אני מחזיקה לכם ולכולם אצבעות

מרסל מחזירה: אייקון של שתי ידיים צמודות - תפילה.

8:35: אני כותבת: מרסל אתם בסדר?

מרסל: שולחת אימוג'י של צעקה, קריאה לעזרה.

לאחר מכן כבר לא היתה תשובה.

ביום א הבנו מזיו שנחטפת עם דרורי ושהטלפון שלך בעזה. בין יאוש לתקווה, מאז אותו יום את במחשבותי ובליבי בשעות הערות ובלילה בשינה. פניך המאירות וחיוך הכובש, צחור השיניים ניצבים מול עיני וצחוקך המתגלגל חונק את גרוני.

אנו עובדות בצמוד ב-15 השנים האחרונות. לאחר שסיימת את הדוקטורט שלך אצל פרופ' אבי הופשטיין וד"ר מירי קסנר הצטרפת אליי כאשר תוכן לפרויקט במכון דוידסון "מוט-טק - מדע וטכנולוגיה - טק", שם שאת נתת, שבו פיתחת אפליקציות תקשוביות לנושאים שונים במדע וטכנולוגיה.

היית שותפה במחלקה להוראת המדעים לפרויקט "מטמון חדש" שבו פיתחת חומרי למידה והוראה בנושא "חומרים" לכיתות ח' וט', ולאחר מכן המשכת בפיתוח אפליקציות טכנולוגיות אינטראקטיביות באותם נושאים. פרויקט זה סיפק רעיונות בהמשך לפיתוח פרויקט פט"ל חטיבת הביניים שבו עסקת לאחרונה. עם מירי קסנר הקמתן במקביל את פרויקט "כימיה ותעשייה" והיית בצוות ההקמה של פרויקט "קהילות המורים" בו ריכזת את קהילות הדרום בבאר שבע ובמיגזר הבדואי.

במקביל גם ריכזת את מגמת הכימיה במכללת קיי שבה העמדת דורות של סטודנטים, רובם במגזר הבדואי, אותם טיפחת והבאת עימך לכנסים ארציים ולהשתלמויות. כולם משולבים במערכת החינוך בארץ ורבים המשיכו ללימודי מאסטר ודוקטורט.

במלחמות ובמבצעים פיתחנו ביחד ערכות הוראה ללמידה מרחוק לשובים הצמודים לממדים ומקלטים. אהבת ללמד ולפתח מורים ולא פחות התלהבת מהעיסוק בפיתוח, ותמיד עשית זאת בקפדנות, ביעילות ובהתלהבות מידבקת. מקצוענית אמיתית בחינוך מדעי.

הכימיה בינינו פעלה מהרגע הראשון - המון הערכה שהתפתחה לידידות קרובה. בתקופות של טילים על בארי הייתי משכנעת אותך להשאר ללון בביתי ברחובות ולא להסתכן בנסיעה לדרום. אלו היו ערבים שזכורים לי ככייף של אכילה, לגימת יין, שיחות וצחוקים לתוך הלילה יחד עם אביגדור, בעלי.

אני יודעת שבחודשים האחרונים עסקת יחד עם יעל ובת שבע בהרמת אירוע לכבודי שהיה אמור להיערך ביום שלישי (שלשום) במכון ויצמן. אני כמובן לא הייתי מעורבת אך סיפקתי לך חומרים שביקשת, וידעתי כמה זמן ואהבה השקעת בדרכך המרסלית הקפדנית, היצירתית שאינה מותירה קצוות פרומים. לא ידעתי ולא שיערתי שזו מתנת פרידה.

בתאריך 17 באוקטובר בשעה שבו היה אמור היה הארוע להתרחש, קיבלנו את ההודעה המזעזעת שנרצחת מספר שעות לאחר שנחטפת באותה שבת ארוה. על כך ליבי בוכה.

למור, זיו ועמית היקרים ולנכדים אני רוצה לאמר שהיתה לכם אמא מיוחדת. מדענית ומחנכת שהשאירה אחריה מורשת חינוכית מקצועית ודורות המשך, מופת לאופטימיות, רעות ויושרה, מלח הארץ. ידידה אהובה שלי שתחסר לכולנו מאד. אני כבר מתגעגעת. נוחי בשלום על משכבך. יהי זיכרה ברוך.

